

به دنبال رئیس
مجلس دوازدهم افتتاح شد

نوستالژی دوا
درباره پرویز دوانی

گشدار و آمریکایی
درباره نمایش نکبت

ایستگاه پایانی
ورود مجمع تشخیص به لایحه عفاف و حجاب

جنایت شبانه

اسرائیل رفح را به آتش کشید

۳
افق

یادداشت روز

چالش رئیس جمهور آینده

دولت آتی چگونه باید از دگرگونی در خاورمیانه به نفع ایران استفاده کند؟

علی بیگدلی

استاد ریاض بین الملل دانشگاه شهید بهشتی

روزهای گذشته شاهد تغییر و تحولات همچنین تحولات جدید در منطقه هستیم که نشان دهنده پوست اندازی بوده و به نوعی دگرگونی‌های گسترده‌ای در حال شکل گرفتن است. نتیجه این دگرگونی‌ها دو مساله بوده است: نخست، پاسخ ایران به اسرائیل بود که باعث شد، فضای منطقه‌ای و افکار عمومی دنیای عرب به ایران تغییر کند و به نوعی باید گفت، دلیل اصلی شوق و ذوقی که در کشورهای عربی به وجود آمده همین موضوع است. دوم این است که با وجود آنکه در آستانه انتخابات آمریکا قرار داریم، واشنگتن به دنبال آن است سطح تنش را در منطقه کاهش دهد و در این راستا عربستان هم به دنبال کاهش تنش‌ها در خاورمیانه است. به عنوان مثال، رفتاری که ریاض به تهران دارد یا اعزام اولین سفیر عربستان به سوریه بعد از گذشت بیش از یک دهه، نشان از فاز جدید مناسبات سیاسی در منطقه دارد.

از سوی دیگر باید توجه داشت که اروپایی‌ها با ۹ درصد کاهش اشتغال روبه‌رو بوده همچنین ۳/۵ تا ۴ درصد تورم را تجربه می‌کنند که به موازات آن انباشت کالا و سرمایه در این کشورها هم موضوع مهمی است. بر این اساس در نهایت خاورمیانه باید به سمت آرامش پیش برود تا فضای مطلوبی را برای سرمایه‌گذاری خارجی به وجود بیاورد. به‌عنوان مثال، احداث شهر نئوم که ولیعهد سعودی آن را در دستور کار قرار داده، پتانسیل جذب سرمایه خارجی را نشان می‌دهد که حالا غرب به دنبال سرمایه‌گذاری در این پروژه‌هاست. مساله سوم این است که خاورمیانه باید به سمت آرامش برود تا قیمت انرژی را برای آمریکایی‌ها آن هم در آستانه انتخابات دستخوش تغییر نکند چراکه برای آمریکایی‌ها اهمیت بنزین از آب بیشتر است و هر بحرانی که در منطقه به وجود بیاید منجر به تغییر قیمت نفت می‌شود و در نهایت روی نرخ بنزین هم تاثیر خود را می‌گذارد که در شرایط فعلی می‌تواند آرای انتخاباتی جو بایدن را دستخوش تغییر کند.

در این راستا ما هم باید رئیس جمهور و وزیر خارجه‌ای را انتخاب کنیم که از قابلیت‌های بالایی برخوردار باشند تا بتوانند فضای جدید را مدیریت کنند چراکه سیاست‌های قبلی ما پاسخگو نبوده و باید یک تغییرات بنیادین در سیاست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی خود بدهیم تا بتوانیم از استقبالی که دنیای عرب از تهران به عمل آورده به نحو مطلوب استفاده کنیم. ما نباید این موقعیت استثنایی را از دست بدهیم و در مهره‌چینی‌هایی که برای ریاست جمهوری آینده در نظر داریم باید تلاش کنیم، افرادی را انتخاب کنیم که نگاه تفرامیز نسبت به غرب را کنار گذاشته باشند؛ به عنوان مثال، اشخاصی مانند سعید جلیلی در این برهه زمانی به کار نمی‌آیند و باید به سراغ رئیس جمهوری رفت که هم قابلیت‌های فردی و هم قابلیت‌های تحصیلی و تخصص داشته باشد تا در نهایت بتوانیم از سفره‌ای که پهن شده به نفع کشور بهره ببریم.

در این مسیر باید توجه داشت که چینی‌ها هم به هیچ وجه مایل به تنش‌آلود شدن اوضاع در منطقه نیستند چراکه پکن قراردادهای متنوعی حتی با اسرائیل و مصر به امضا رسانده است.

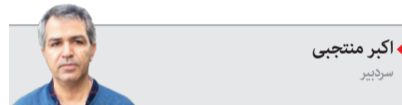
ادامه در صفحه ۳

آژیر قرمز

هفت نامزد احتمالی انتخابات ریاست جمهوری که نقش موثری در وضع موجود دارند

سعید جلیلی

اکبر منتجبی

سرمدیبر

تصور اینکه بخواهیم به دوران محمود احمدی‌نژاد از سال ۸۴ تا ۹۲ بازگردیم، مو به تن آدم سیخ می‌شود. اگرچه بسیاری می‌گویند که احمدی‌نژاد امروز بسیار با آنچه بود، فرق کرده و دیگر آتی نیست که بود اما باورش سخت است. ممکن است آدمی در دوره‌ای آن چیزی که نیست را نشان دهد اما نهایتاً همان است که بود. بسا این حال او گفته که درصدد بررسی شرایط است. محتمل است که در ایام ثبت‌نام به وزارت کشور برود و حتی ثبت‌نام کند. از او شگردهای بسیاری دیده‌ایم از جمله آنکه در انتخابات ۹۶ به همراه معاون خود به ستاد کشور رفت تا او را در ثبت‌نام همراهی کند اما به ناگاه شناسنامه‌اش را بیرون کشید و خود ثبت‌نام کرد. اکنون نیز دور از ذهن نیست که او را در ساختمان فاطمی ببینیم. اگرچه ممکن است تأیید صلاحیت نشود. چنانکه دو بار تاکنون رد صلاحیت شده است. از بیس اصولگرایان، او بیشترین رای را دارد. این امر بر هیچ یک از کاندیداها و طرفداران آنها پوشیده نیست اما همیشه آن کسی که رای بیشتری دارد، راه ناهموارتری هم دارد. چه آنکه محمدجواد ظریف نیز در همین وضعیت است. او نیز بیشترین آرای ممکن را دارد و اگر یک دوگانه بین ظریف و احمدی‌نژاد شکل بگیرد، با توفانی از رای مواجه خواهیم شد و مشارکتی دست نیافتنی اما همه می‌دانیم که فعلاً این دوگانه و این اتفاق امر محالی است، مگر آنکه در صدر نظام تصمیمات جدیدی برای افزایش مشارکت گرفته شود.

ادامه در صفحه ۸

محمود احمدی‌نژاد

صادق محسولی

سیدپرویز فتاح

علیرضا زاکانی

محمدباقر قالیباف

مهرداد بذریاش

گفت‌وگوی اردنی - ایرانی

الحسین بن عبدالله التاجی، ولیعهد اردن با اشاره به نزدیکی روابط ایران و کشورهای عربی اعلام کرد که «ما در اردن همواره به دنبال کاهش تنش در منطقه هستیم و ما و همه کشورهای عربی خواهان روابط حسنه با ایران براساس اصل حسن همجواری و عدم مداخله در امور دیگران هستیم». به گفته او، گفت‌وگوی اردنی - ایرانی درباره همه مسائل وجود دارد و امیدواریم به ثمر برسد.

خروج طالبان از فهرست تروریستی

ضمیر کابلوف، مدیر امور آسیا وزارت خارجه روسیه گفت که وزارت دادگستری و وزارت خارجه روسیه به کرملین پیشنهاد داده‌اند که طالبان را از فهرست تروریستی خارج کند. کابلوف همچنین اعلام کرد این کار باید انجام شود، در غیر این صورت نمی‌توان درباره به رسمیت شناختن آنها صحبت کرد اما حالا کار روی این مساله ادامه دارد و تمامی ملاحظات به مقامات ارشد کشور اطلاع‌رسانی شده است.

تشدید حمایت از اوکراین

ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو با بیان اینکه این اتحاد نظامی برای حمایت از اوکراین در این «جنگ طولانی» آماده می‌شود، بار دیگر گفت اوکراین حق دارد به اهداف نظامی در خاک روسیه حمله کند. وی گفت: این اتحاد نظامی با توجه به لزوم آمادگی برای «مناقشه‌های طولانی‌مدت» در اوکراین تصمیم گرفته، نقش خود را در حمایت از این کشور افزایش دهد.

ادامه یادداشت روز

مدیریت فرصت‌ها

چینی‌ها به دلیل اینکه دنبال رسیدن به منافع اقتصادی هستند به هیچ وجه خواهان تنش در منطقه نیستند و اساساً چین به دنبال کشف بازارهای جدید به‌خصوص در منطقه بوده و حتی این نگاه آنها در مورد انرژی هم نافذ است و دلیل آن هم تا ۴۰ درصد از انرژی چین از این منطقه است. در مورد روسیه هم باید دانست که آنها سیاست دو وجهی را در دستور کار قرار داده‌اند. مسکو از یک‌سو به دنبال آن است که با آشوب در منطقه قیمت نفت در دنیا بالا برود تا از این طریق غربی‌ها را آزار دهد اما مساله اینجاست که تشدید تنش در منطقه بدون شک می‌تواند موجب آن شود که آمریکا حضور خود در منطقه را افزایش دهد که این موضوع باز هم به نفع روس‌ها نخواهد بود. به همین جهت تولید و تشدید تنش در منطقه نه تنها به نفع آمریکا، روسیه و چین نیست بلکه به نفع ما هم نخواهد بود.

باید نوع نگاهمان را به منطقه و دنیا تغییر دهیم و در شرایط کنونی به نظرم این استقبالی که از سوی کشورهای منطقه‌ای از ایران انجام شده تاکنون بی‌سابقه بوده اما باید بتوانیم این وضعیت را مدیریت کنیم. باید متوجه بود که سیاست خصمانه ما طی ۴۵ سال گذشته خروجی مثبتی برای ما نداشته و حتی مردم را در تنگنا قرار داده است و بدون شک چین و روسیه هم نمی‌خواهند و حتی نمی‌توانند اقتصاد درحال انحصار ایران را ترمیم کنند. به همین دلیل باید به جای نگاه تفرآمیز، یک نگاه تلطیف شده را نسبت به غرب از خود نشان دهیم. این در حالی است که انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات‌متحده هم در راه بوده ولی خروجی آن به هیچ وجه مشخص نیست.

دونالد ترامپ در شرایط کنونی با مشکلات زیادی اعم از پرونده‌های قضایی روبه‌رو است که اتهامات کیفری اخیر وی هم به نوعی کار را برای او دشوار می‌کند اما این به معنای کاهش آرای انتخاباتی وی نیست چرا که او و حزب جمهوری‌خواه به صورت سنتی در جامعه آمریکا آرای خاص خود را دارند ولی هنوز نمی‌توان پیش‌بینی کرد که چه کسی برنده انتخابات نوامبر خواهد بود. در این راستا باید توجه شود که نقطه ابهام در منطقه، ادامه حیات سیاسی تانیاهو و تفکر راست‌گرای افراطی در اسرائیل است. او به ترامپ نزدیک است و همین حالا که امانوئل مکران، رئیس‌جمهوری فرانسه در آلمان حضور دارد به دنبال آن است تا بتواند مقابل تفکر ترامپ و پیوند آن با اشخاصی مانند تانیاهو بایستد. به یاد دارم که در صدمین سالگرد جنگ جهانی اول زمانی که ترامپ به پاریس سفر کرد، تفکر محافظه‌کاری رشد پیدا کند، اروپا به آتش کشیده خواهد شد که منظور این سخنان را باید ترامپ دانست. بر این اساس به نظر می‌رسد که دوران حیات تانیاهو به پایان رسیده و این از جهات مختلف به‌خصوص در عرصه منطقه‌ای می‌تواند به نفع ما تمام شود ولی با پیروزی احتمالی ترامپ نباید سیاست همکاری ایران در خاورمیانه با کشورهای منطقه دچار تزلزل شود و نباید اجازه دهیم که آمدن ترامپ این سستی را به وجود بیاورد. همانگونه که گفته شده باید از حمایت کشورهای عربی که همین حالا به وجود آمده به نفع خود استفاده کنیم. نکته اینجاست که شرایط منطقه و جهان تغییر کرده است. سیاست و دیپلماسی مدرن به حدی دچار تغییر می‌شود که سیاستمداران باید به سرعت خود را تغییر دهند تا از قافله جا نمانند و کشورهایی که نمی‌توانند در این شرایط خود را تغییر دهند بدون شک شکست را تجربه می‌کنند.

جنایت شبانه

حملات ارتش اسرائیل به چادر آوارگان فلسطینی در رفح بیش از ۴۰ کشته بر جای گذاشت

به‌رغم هشدارهای جامعه جهانی در مورد عدم حمله هوایی به رفح و خودداری از پیشروی زمینی در این منطقه، شاهد آن هستیم که ارتش اسرائیل باز هم دست به اجرای یکسری از حملات جدید هوایی علیه فلسطینی‌های حاضر در این منطقه زد. خبرگزاری الجزیره در این خصوص اعلام کرد: جنگنده‌های ارتش اسرائیل یک‌شنبه‌شب، چادرهای آوارگان فلسطینی را در شمال غرب شهر رفح در جنوب نوار غزه بمباران کردند و حداقل ۴۰ کشته و ده‌ها زخمی بر جای مانده است. در این راستا، وزارت بهداشت فلسطین هم با انتشار بیانیه‌ای به این نکته اشاره کرده که جست‌وجو برای یافتن افراد زیر آوارمانده همچنان ادامه دارد اما هیچ بیمارستانی در رفح وجود ندارد که بتواند قربانیان حملات اسرائیل علیه آوارگان غرب این شهر را در خود جای دهد. در این رابطه، دفاع مدنی غزه با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد که کارکنان اورژانس و رانندگان آمبولانس قبل از انتقال کشته و مجروحان در نتیجه نبود بیمارستانی در شهر رفح که بتواند این نفرات را در خود جای دهد، متحیر و سرگردان مانده‌اند. هلال‌احمر فلسطین نیز تأکید کرد که نیروهایش پس از هدف قرار گرفتن چادرهای متعلق به آوارگان در نزدیکی مقر سازمان ملل در شمال غربی رفح، تعداد زیادی از اجساد و مجروحان را از محل مورد اشاره خارج کرده‌اند در حالی که این منطقه از سوی اسرائیل به عنوان یک منطقه انسانی طبقه‌بندی شده است. جنبش مقاومت اسلامی حماس هم در بیانیه‌ای اعلام کرد، ارتش اسرائیل شامگاه یک‌شنبه دست به جنایت دیگری علیه آوارگان فلسطینی در غرب رفح که صدها هزار نفر در آنجا ساکن هستند، زد و طی آن ده‌ها نفر کشته و مجروح شدند که بیشتر آنان زن و کودک هستند. آنچه در این میان باید مورد نظر قرار بگیرد صرفاً حمله یک‌شنبه‌شب جنگنده‌های ارتش اسرائیل به چادر آوارگان فلسطینی نیست بلکه در این راستا سطوح مختلفی از این‌گونه حملات را شاهد هستیم که حتی از دریا یا توسط توپخانه ارتش اسرائیل علیه رفح انجام می‌شود. واقعیت این است که مدل حملات اسرائیل در رفح به گونه‌ای صورت می‌گیرد که نشان از یک وضعیت بحرانی در این منطقه دارد و هر لحظه می‌تواند خسارات انسانی جدی به بار بیاورد. توجه داشته باشید که رفح اساساً گستره بسیار کوچکی از غزه را در ناحیه جنوبی برمی‌گیرد و یک خطر بسیار جدی در این جغرافیا در حال نمود است. اگر به منحنی عملیات‌های اسرائیل در غزه نگاه کنیم به صورت کاملاً مشخص می‌توان فهمید که استراتژی اسرائیل عملاً

این است که غزه و حتی رفح را به عنوان یک زمین سوخته از خود به جای بگذارد. کابینه جنگ اسرائیل به رهبری تانیاهو و با همنوایی راست‌گرایانی مانند بن‌گوریر و اسموتریج و حتی اشخاصی مانند یوآو گالانت که حالا در کسوت وزیر جنگ اسرائیل نقش بازی می‌کند، در ظاهر به دنبال آن هستند تا به دنیا وانمود کنند که به هشدارهای بین‌المللی توجه می‌کنند اما روند عملیات‌ها در غزه و حالا در رفح از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون نشان می‌دهد که اسرائیل نه تنها بنا ندارد که به این روند پایان دهد بلکه در هر حال به دنبال آن است تا در بالاترین حد مدلی از یک نسل‌کشی (ژنوساید) را نمایان

کند؛ چراکه ارتش اسرائیل از سال گذشته تاکنون غزه را به صورتی مورد هدف قرار داده که در نهایت ساکنان آن جایی جز رفح را برای اسکان موقت و فرار از مرگ نداشته باشند که حالا همین منطقه را هم با سناریوهای مختلف مورد هدف قرار داده‌اند.

بی‌اعتنایی به لاهه

با عبور از مسائل میدانی و بطن حملات اسرائیل به رفح باید به این نکته اشاره شود که حمله اخیر ارتش اسرائیل به چادر آوارگان فلسطینی مستقر در نواحی غربی رفح به نوعی دهن‌کجی به اصول حقوق بشردوستانه همچنین عالی‌ترین مراجع قضایی بین‌المللی، یعنی دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) و دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) به حساب می‌آید. اغلب مفسران و ناظران بین‌المللی معتقدند این حملات از حیث حقوقی و سیاسی نه تنها شنیع به حساب می‌آید بلکه باید آن را کشیدن خط بطلان بر دستور موقت اخیر دیوان بین‌المللی دادگستری دانست؛ چراکه چند روز اخیر این مرجع قضایی، اسرائیل را به توقف هرگونه حملات در رفح ملزم کرده بود اما گویا در تل‌آویو هیچ اهم حقوقی و سیاسی نمی‌تواند جلوی دستور آمران این حملات مانند تانیاهو، گالانت یا حتی هرتزی هالوی را بگیرد. به همین دلیل حالا مروج جدیدی از انتقادات علیه اسرائیل به پا شده که باید آن را دفاع از حکم دیوان بین‌المللی دادگستری و محکومیت حملات اخیر علیه رفح دانست. در این راستا استفان دوچاریک، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل

كُلِّ مَنْ عَلَيهَا فَاَن

ترجمان مرگ، حضور جاودانه انسان در محضر خداست

خانواده محترم امرایی

مراتب تسلیت ما را در فقدان نیلوفر امرایی عزیز پذیرا باشید.

روحش قرین رحمت واسعه الهی و خلد برین سرایش باد.

ثمین خان سفید، سیدمحمد مرعشی

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَا جِعُونَ

ضایعه درگذشت روزنامه‌نگار پیشکسوت و تحلیل‌گر ژرف‌اندیش

جناب آقای پیرمحمد ملازهی

موجب تأثر و تالم فراوان گردید.

از درگاه ایزد متان برای ایشان، رحمت و غفران واسعه الهی

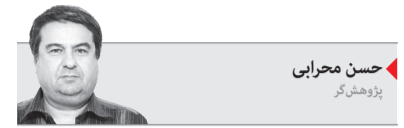
و برای خاندان معزز، صبر و شکیبایی مسئلت دارم.

سیدحسین مرعشی

دریچه: تحلیل عادات

خودشیفتگی آنلاین

بسط و گسترش خودشیفتگی در شبکه‌های اجتماعی

خودشیفته بودن نوعی اختلال شخصیت و بروز یک مشکل در وضعیت سلامت و روان است که در آن افراد خودشیفته به صورت غیرمنطقی احساس بالایی در مورد اهمیت خود دارند. آن‌ها همچنین بیش از حد نیاز به دنبال آن هستند که مردم تحسین‌شان کنند.

اشخاص خودشیفته تظاهر می‌کنند که از اعتماد بنفس برخوردارند اما عملاً از ارزش و اعتبار و جایگاه خود مطمئن نیستند و به راحتی از کوچکترین انتقادی ناراحت می‌شوند.

اختلال شخصیت خودشیفته در بسیاری از زمینه‌های زندگی مانند روابط، کار، دانشگاه یا مسائل مالی مشکلاتی ایجاد می‌کند. افراد مبتلا به اختلال خودشیفتگی ممکن است به طور کلی ناراضی و ناامید شوند، وقتی که به آنها لطف یا تحسین خاصی که معتقدند سزاوار آن هستند، داده نمی‌شود. آن‌ها ممکن است روابط خود را مشکل‌دار و ناکامل بدانند و سایر افراد از بودن در کنار آنها لذت نبرند. اختلال شخصیت خودشیفتگی اغلب در نوجوانی یا اوایل بزرگسالی شروع می‌شود، البته برخی از کودکان ممکن است ویژگی‌های خودشیفتگی را نشان دهند اما این معمولاً برای سن آن‌ها رایج است و به این معنی نیست که آن‌ها به اختلال خودشیفتگی ادامه خواهند داد ولی در صورتی که این وضعیت در سال‌های بعد هم ادامه پیدا کند به عنوان یک اختلال شخصیتی شناخته می‌شود.

نماد بارز اختلال شخصیت خودشیفتگی شامل رفتار خودمحور، متکبرانه، فقدان همدلی و توجه به افراد دیگر و نیاز مفرط به تحسین است. این طرز فکر و رفتار در هر زمینه‌ای از زندگی خودشیفته ظاهر می‌شود: از کار و دوستی گرفته تا روابط خانوادگی و عاطفی اما مشکل اصلی این است که افراد مبتلا به اختلال شخصیت خودشیفتگی در برابر تغییر رفتار خود بسیار مقاوم هستند حتی زمانی که برای آن‌ها این نوع رفتار مشکل ایجاد کند. به این ترتیب هنگام بروز مشکلات، تمایل آن‌ها این است که تقصیر را به گردن دیگران بیندازند. علاوه بر این به شدت حساس هستند و حتی کوچکترین توصیه‌ها، اختلاف نظر یا کوچکترین انتقادها را به عنوان حملات شخصی تلقی می‌کنند و واکنش بدی نشان می‌دهند.

تحقیقات جدید نشان می‌دهد بین ویژگی‌های خودشیفتگی، پرخاش‌گری و خشونت ارتباط ثابت وجود دارد. بسیاری از انواع پرخاش‌گری (مانند قلدری فیزیکی یا کلامی) و خشونت با خودشیفتگی در سراسر جهان مرتبط بودند. آن‌چه در جهان حاضر اهمیت دارد آن است که امروزه شبکه‌های اجتماعی از طریق لایک‌ها و اشتراک‌گذاری‌ها، زمین بازی خودشیفته‌ها هستند، در نتیجه افراد و حتی گروه‌ها به سمت سطحی‌گرایی حرکت می‌کنند و حس برتری کاذب در آن‌ها تقویت می‌شود. شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد، پانفرمی مانند فیس‌بوک تمایلات خودشیفتگی را در افراد افزایش می‌دهد. این افزایش آنلاین خودشیفتگی، عواقب عمیقی در دنیای واقعی دارد. افرادی که دارای ویژگی‌های خودشیفتگی هستند همیشه بیشتر درگیر مجادلات مختلف اجتماعی بوده‌اند. شبکه‌های اجتماعی هم به‌نوبه خود، این تأثیرات را تشدید کرده‌اند. تعداد زیاد لایک اغلب به عنوان یک شاخص قابل اعتماد از سطح بینش، دانایی! و برتر بودن یک فرد در نظر گرفته می‌شود! بنابراین لازم است که با درک بیشتر در مورد اختلال شخصیت خودشیفته، افراد خودشیفته را در زندگی خود شناسایی کنیم تا با کسب آگاهی‌های لازم، زندگی سالم‌تری را در حوزه اجتماعی خود فراهم کنیم.

یک خودشیفته می‌تواند افراد را دچار سردرگمی، ناامیدی، عصبانیت و ناراحتی کند. مسأله این است که خودشیفته می‌تواند یک دوست، یکی از اعضای خانواده، همکار یا همسایه باشد، بنابراین برخورد با آنها می‌تواند دشوار باشد و فرد را خسته کند. در واقع، تحقیقات روان‌شناختی نشان می‌دهد که ویژگی‌های کلیدی خودشیفتگی، یعنی خودمحوری و عدم همدلی با دیگران، اغلب می‌تواند مانع از تعامل خوشایند با افراد خودشیفته شود. از همه بدتر آنکه خودشیفتگی فردی می‌تواند به خودشیفتگی گروهی تبدیل شود که این دومی، آسیبی بسیار جدی‌تر از قبلی به دنبال خواهد داشت.

عزیز شبانی درگذشت

عزیز شبانی، استاد دانشگاه و شاعر دیروز در ۷۲ سالگی از دنیا رفت. شبانی در دو سه سال اخیر به بیماری سرطان پروستات مبتلا بود و در این مدت بارها در بیمارستان نمازی شیراز بستری و تحت معالجه قرار گرفت. در دو هفته گذشته با پیشرفت بیماری، تغییر داروهای تزریقی نبود و منجر به سکته مغزی او شد. «از بوف کوری‌ها و...» که مجموعه رباعی‌های شبانی است، سال ۱۴۰۱ منتشر شد.

ده جلد سیاست‌نامه

غلامحسین زرگری‌نژاد: سیاست‌نامه‌ها مجموعه‌ای است درباره‌ی اندرزهای سیاسی که در دست پژوهش و نگارش دارم. برای نگارش این کتاب رسایی را که در اندرز سیاسی نوشته شده است، جمع‌آوری کردم. مقدمه‌ای برای هر یک از این رسایل نوشتم و متن آن‌ها را هم آوردم. این کتاب تازه جلد خواهد رسید. کتاب سه جلدی هم درباره‌ی دوره قاجار در دست نگارش دارم.

کنسرت قربانی در دوبی

کنسرت علیرضا قربانی ۱۸ خرداد (۷ ژوئن) در سالن اپرای دوبی برگزار می‌شود. این کنسرت با همراهی ارکستر فردوس که یک ارکستر اماراتی است و توسط ای آر رحمان، آهنگ‌ساز برجسته برنده اسکار و گلدن گلوب بنیانگذاری شده، برگزار می‌شود و در آن قطعات «عروج»، «هم‌گناه»، «پریشانی»، «پل»، «مرا بیخش»، «بی‌گناه»، «خیال خوش»، «روزگار غریب» و... اجرا می‌شود.

نوشتاری دوا

دست‌هایش هفتمین جلد از مجموعه نامه‌هایی از پراگ پرویز دوائی است

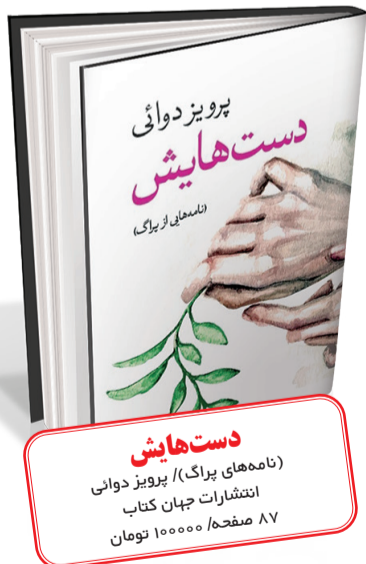
«دست‌هایش» پرویز دوائی، هفتمین جلد از مجموعه «نامه‌هایی از پراگ» اوست که انتشارات جهان کتاب به تازگی آن را منتشر کرده است. «نامه‌هایی از پراگ» عنوان سلسله یادداشت‌هایی در قالب نامه از دوائی است که سال‌ها به‌عنوان سرمقاله شماره‌های مختلف مجله «جهان کتاب» منتشر شده و نوشته‌های قبلی این مجموعه در کتاب‌های «درخت ارغوان»، «به خاطر باران»، «روزی تو خواهی آمد»، «خیابان شکرچیان»، «از وقتی که تو رفتی...» و «ملکه آلبا» منتشر شده‌اند.

پرویز دوائی، منتقد فیلم، نویسنده و مترجم، متولد ۱۳۱۴ تهران است و دوست‌داران ادبیات و سینما به‌خوبی با آثار و ترجمه‌هایش آشنایند. او که در دانشکده ادبیات دانشگاه تهران زبان انگلیسی خوانده به ترجمه مقالات سینمایی و متن گفت‌وگو برای دوبله فیلم‌ها پرداخت و با مجلات سینمایی مختلفی همکاری و به عنوان منتقد فیلم شهرت پیدا کرد. «سپید و سیاه»، «فردوسی»، «رودکی»، «روشنفکر» و «نگین» از جمله مجلاتی بودند که با آن‌ها همکاری کرد و برای ماهنامه «فیلم» هم گاهی بهار به مقاله نوشته است. نقش پررنگ پرویز دوائی را در شکل‌گیری و ریشه دواندن کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان نمی‌توان نادیده گرفت. او در کنار چهره‌هایی چون پرویز کلاتری، عباس کیارستمی، اکبر صادقی، نورالدین زرین‌کلک، سیروس طاهباز و خسرو سینیایی از بنیان‌کانون بود و سال‌های ۵۰ و ۵۲ دبیری جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان را برعهده داشت. دوائی آخرین مقاله‌اش در ایران را سال ۱۳۵۳ در مجله «سپید و سیاه» با عنوان «خداحافظ رفا» نوشت و برای یک دوره آموزشی به چکسلواکی رفت و ساکن پراگ شد و هم‌چنان ساکن این شهر است. «باغ»، «بازگشت یکسوار»، «سبز پری»، «ایستگاه آشپز بلوار»، «دل شکسته» و «امشب در ستاره سینما» از جمله داستان‌ها و آثار تألیفی دوائی هستند و «هنر سینما»، «سینما به روایت هیچکاک»، «بچه هالیوود»، «سینما به روایت هوراد هاکس»، «یادداشت‌های فانه‌نایت ۴۵۱»، «تهایی پریاهو»، «نی سحرآمیز»، «چتر ژاپنی»، «استلا»، «ذن در هنر نویسندگی» و «ساحره سرگردان» از ترجمه‌های او هستند.

«نامه‌های پراگ» دوائی لحنی شیرین و نوستالژیک دارد و ریشه در خاطرات دوران کودکی و البته در ارتباط با سینماست. تهرانی که در نوشته‌های دوائی است برای ما ناشناخته است. تهران دوره ما شیرین و جذاب نیست. تهرانی که دوست داریم و جذاب است، تهران قصه‌های نویسنده است. در شهری که او خلق کرده به راحتی می‌توان دل باخت و اشک به چشم آورد. در سطر سطر قصه‌ها و خاطرات دوائی زندگی موج می‌زند و در آن‌ها درباره کیفیت زندگی، دل‌دادگی و همه چیزهایی که سال‌هاست یادآوری نشده‌اند، صحبت شده است. او با موهای سفید، حافظه رشک‌برانگیز و تثر پاکیزه و دوست‌داشتنی مثل یک سوار مهریان با کوله‌باری پر از داستان و خاطره می‌نویسد تا اهل کتاب را به جهان جذاب و دوست‌داشتنی ببرد. او در ابتدای مجموعه هفتم «نامه‌های پراگ» نوشته‌ای با عنوان «چی عرض کنم...!» دارد که در حکم مقدمه است و در آن درباره چگونگی شکل‌گیری و تداوم این ژانر می‌نویسد: «در

دردتان می‌خورد یا نه؟ چاپ کردند و ما چشته (چشیده) خور شدیم و ادامه دادیم به ارسال نوشته‌های خودمان از همین نوع حاضر و زمان گذشت و شد بیست‌وچند سال که سرجمع این پیوند پنج / شش تا مجموعه باشد و حالا این آخری که اگر (به امید حق) در پیاید به قول کریم آقای نازنین امامی انگار که پرت شدن بنده به حیطه‌های بیگانه در یک دوره طولانی، یکی از عوامل زاینده شدن این نوشته‌ها (و تعدادی ترجمه‌ها) شده باشد... نمی‌دانم... حالا (حالا چی؟ باز سر حرف یاد رفت!)، حالا این یک نمونه دیگر است از مجموعه کارهای این فقیر در این دو سه ساله اخیر که به چه درد چه کسی یا کسانی بخورد یا نخورد ندانم! فقط خدا کند در جریان مرور، چند لحظه‌ای وقت‌شان را خوش کند، همین...»

غرست، هنر، فرهنگ و تاریخ ایران و اروپا، نوستالژی‌های شهر تهران، ادبیات، هنر به ویژه فیلم و سینما، طبیعت، معجزه فصل‌ها و رنگ‌ها، تهران دهه‌های ۲۰، ۳۰، ۴۰، خیابان‌ها، گردشگاه‌ها و باتوق‌های فرهنگی، یادهای کودکی و دبستان، معلم‌ها و هم‌کلاسی‌ها، سرگرمی‌های کودکان، دل‌بستگی‌ها و شادی‌های جوانی و... از جمله موضوعاتی هستند که دوائی در کتاب‌های پیشین این مجموعه به آن‌ها پرداخته و در کتاب جدید هم درباره‌شان نوشته است. ایرج پارسی‌نژاد درباره مجموعه «نامه‌های پراگ» دوائی نوشته است: «این نوشته‌ها یک (نوع) (نمی‌گویم ژانر) تازه‌ای است در ادبیات معاصر ما. برداشت‌های حساسی از خاطره‌هایی با خیال آمیخته که خاص شخص نویسنده‌اش است. یعنی اصالت دارد. سرشار است از شور و شیدایی و ظرافت و زیبایی و سخت خیال‌انگیزتر و دلنشین‌تر از آن‌چه در این سال‌ها به صورت «شعر منثور» از مدعیان شاعری می‌خوانیم. تعبیراتش جاندار و گرم و پُر از حس و حیات است. نه مثل این ناله‌های سرد و تلخ و تاریک و سرشار از شکوه و شکایت از تهایی و جدایی و جفای روزگار که نمی‌توانند هیچ حسی را القا کنند...»

ایستگاه پایانی

مجمع تشخیص مصلحت نظام کلیات لایحه عفاف و حجاب را تصویب کرد

گروه اجتماعی: ۲۹ فروردین ماه سال جاری بود که صادق آملی‌لاریجانی، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام به عنوان رئیس هیات عالی نظارت بر اجرای سیاست‌های کلی نظام به آیت‌الله احمد جنتی، دبیر شورای نگهبان نامه‌ای نوشت و مصوبه مجلس درباره حجاب را مغایر با سیاست‌های کلی نظام در حوزه اقتصاد مقاومتی دانست با این ادله که برداشت جریمه از حساب زنان باعث بی‌اعتمادی به نظام بانکی و خروج سپرده‌های بانکی می‌شود. این نامه طی روزهای اخیر بار دیگر در فضای رسانه‌ای مطرح شد، آن هم در شرایطی که این لایحه هنوز در رفت‌وآمد بین شورای نگهبان و مجلس یازدهم بود. روز یکشنبه اما خبری مهم منتشر شد مبنی بر اینکه این لایحه به تایید هیات عالی نظارت رسیده تا در نتیجه این رفت‌وآمدها به ایستگاه شورای نگهبان برسد و تکلیف نهایی روشن شود.

لایحه عفاف و حجاب با عنوان کامل «لایحه حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» توسط قوه قضائیه تدوین و در ۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ توسط دولت سیزدهم به مجلس شورای اسلامی ارائه شد. در نشست علنی سه‌شنبه ۲۳ خرداد سال ۱۴۰۲ مجلس یازدهم با بررسی لایحه عفاف و حجاب به صورت یک فوریت با ۱۸۵ رأی موافق، ۳۰ رأی مخالف و ۷ رأی ممتنع از مجموع ۲۲۷ نماینده حاضر در جلسه موافقت کرد. براساس مطلبی که فارس منتشر کرد، نمایندگان مجلس شورای اسلامی چهارشنبه ۲۹ شهریور ۱۴۰۲ با اجرای آزمایشی سه ساله این لایحه موافقت کردند که این موافقت ۱۵۲ رأی موافق، ۳۴ رأی مخالف و ۷ رأی ممتنع داشت. در حالی که مجلسی‌ها با اجرای آزمایشی این طرح موافقت کرده بودند، هادی طحان‌نظیف، سخنگوی شورای نگهبان ۲ آبان ۱۴۰۲ اعلام کرد این لایحه به دلیل وجود ابهامات به مجلس بازگردانده شد.

اشاره به لایحه عفاف و حجاب در اینلنا گفته بود: «ما در لایحه عفاف و حجاب، جریمه ۱/۵ میلیون تومانی کشف حجاب را پیش‌بینی کردیم. قرار بود این جریمه از حساب افراد کم شود که مجمع تشخیص به آن ایراد گرفت. لذا مقرر شد اگر این جریمه ظرف یک هفته پرداخت نشود، محدودیت‌هایی اعمال شود». او همچنین اعلام کرده بود: «کسی به ۷۰ درصد کلی لایحه عفاف و حجاب و حتی مجازات برای سرحلقه‌ها کاری ندارد.

بحث بر سر آخرین حلقه، یعنی افرادی است که در خیابان بی‌حجاب شده‌اند. در اینجا چند نظریه وجود داشت؛ یکی اینکه کاری با افرادی که بی‌حجاب شده‌اند، نداشته باشیم که این اشتباه است. بنابراین سه روش پیشنهاد شد؛ روش اول بازداشت بود، روش دوم اعمال مجازات سنگین ۲۴ میلیونی که مرکز پژوهش‌ها پیشنهاد کرد و روش سوم، اعمال جریمه در دو مرحله و در نهایت، مرحله سوم مجازات باشد. با این جریمه کاری می‌کنیم که تعداد کمی شامل مجازات کفبری شوند که همین منطق در لایحه دولت هم بود و کمیسیون قضایی هم آن را پذیرفت.»

جریمه پابرجاست

در همین راستا، «محمدتقی تقدعلی» عضو هیات‌رئیس کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی همچنین عضو کمیسیون ویژه بررسی لایحه عفاف و حجاب که یکی از موافقان جدی این طرح است در پاسخ به این سوال که آیا بحث برداشت جریمه از حساب زنان منتهی شده است؟ گفته که «خیر منتهی نیست بلکه کیفیت برداشت در بعضی از مصادیق که موجب می‌شود، زندگی شخص و حقوق شهروندی‌اش مختل شود و هم با سیاست‌های کلی نظام منطبق نباشد اصلاح شود، وگرنه آن مواردی که افراد جریمه می‌شوند همچنان به قوت خود باقی است». این نماینده مجلس در پاسخ به این سوال که آیا برداشت جریمه بدون اطلاع شخص صورت می‌گیرد؟ عنوان کرد: «بر اساس ایرادی که شورای نگهبان به این موضوع داشت اصلاح شد. در حال حاضر متن جزئیات اصلاحات را در اختیار ندارم و باید به آنها نگاه کنم. او درباره فرآیند رفت‌ویرگشت این لایحه بین شورای نگهبان و مجلس گفت: «اگر شورای نگهبان اصلاحات اخیر

را بپذیرد عملاً این مرحله نهایی است و کار این لایحه به اتمام خواهد رسید اما اگر نیاز به اصلاحات باشد، این رفت‌وآمدها ادامه خواهد داشت». «محمدعلی تقدعلی» تاکید کرد که ایرادات هیات عالی نظارت بر لایحه عفاف و حجاب برطرف شده است. او گفت: «در واقع ایراد مختصری هم به لایحه یاد شده از سوی شورای نگهبان وارد شد که در نهایت اصلاحیه‌های لازم نیز صورت گرفت و در حال حاضر نیز منتظر شورای نگهبان در این خصوص هستیم». او درباره جزئیات ایراداتی که از سوی هیات عالی نظارت به لایحه یاد شده وارد شده بود، تصریح کرد: «ایراداتی که هیات عالی نظارت مبنی بر برداشتن جریمه از حساب متخلفان بود که یک سری ابهامات و نقطه نظراتی مطرح بود که آنها را طبق آنچه سیاست‌های کلی نظام اقتضا می‌کرد، اصلاح کردیم در واقع ایرادات شورای نگهبان در مواردی که برخی از متخلفین، تمکین به قانون نکنند در بعضی از مصادیق، تعیین تکلیف نشده بود. به بیان دیگر در برخی از مصادیق، تعیین تکلیف صورت گرفت اما در بعضی از مصادیق مواردی پیدا و مطرح می‌شد که متخلف می‌توانست تمکین نکند و در نتیجه

هیچ‌گونه راه برخورد قانونی برای آن وجود نداشته باشد». عضو کمیسیون ویژه بررسی لایحه عفاف و حجاب درباره احتمال مسکوت ماندن این طرح در زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری تاکید کرد: «چیزی به نام مسکوت ماندن نداریم و کشور در نهایت استقرار و استمرار امور است و این موضوع مانند سایر موضوعات و مسائل اجتماعی، سیاسی و فرهنگی است.»

اثرگذار نیست

با این حال به گفته کارشناسان برخوردی قهری راه‌حل اثرگذار در مواجهه با بی‌حجابی نیست. سعید معیدفر، رئیس انجمن جامعه‌شناسی نیز روز ۱۵ فروردین با «بی‌فایده» توصیف کردن ابزارهایی چون بازگشت گشت ارشاد یا طرح عفاف و حجاب گفته بود: «جالب است که در کشور خود ما حداقل این را در سال ۱۴۰۱ تجربه کردیم و دیدیم که نمی‌شود. چقدر در دوسر برای حکومت ایجاد کرد و چقدر خسارت به مردم وارد شد. روی شرایط اقتصادی و ثبات کشور در عرصه بین‌المللی هم تاثیر گذاشت اما باز درس گرفته نمی‌شود و دوباره می‌خواهند آن را تکرار کنند. افراد حاضر در اعتراض‌ها مدتی سبک زندگی خود را نشان دادند اما امروز تصمیمی که دوباره حاکمیت گرفته، این است که اوضاع را به شرایط قبل از نیمه دوم ۱۴۰۱ برگرداند. امری که به نظر می‌رسد، امکان‌پذیر نیست». در همین حال منوچهر منکی، وزیر اسبق امور خارجه و عضو جدید مجلس شورای اسلامی که از نامزدهای اصلی نشستن روی صندلی ریاست مجلس و جانشینی قالیباف محسوب می‌شود، امروز گفت: «تصویر خوبی از مجلس در ذهن مردم نیست و رئیس مجلس نباید فکر کند، مبصر کلاس است. با تصویب لایحه عفاف و حجاب در پستو هم مخالف بودم».

گزارش ویژه

رئیس شورای اسلامی شهر یزد:

شهید رئیسی، همیشه با مردم بود

یزد - سیدمحمدجواد عرفانفر: رئیس شورای اسلامی شهر یزد گفت: شهید آیت‌الله رئیسی مردمی بودن و همراه مردم بودن را به طور کامل اجرایی کرد و به عینه نشان داد. عزیزالله سیفی در یکصدونودوچهارمین جلسه علنی شورای اسلامی شهر یزد افزود: شهادت سیدالشهدای خدمت، شهید جمهور و همراهان ایشان را تبریک و تسلیت می‌گوییم و امیدواریم بتوانیم راه شهدا را ادامه دهیم. وی ادامه داد: آیت‌الله شهید رئیسی در موقعیت‌های مختلف در بین مردم و همراه با مردم حضور می‌یافت و از ویژگی‌های دیگر ایشان نیز مظلومیت است چون به‌رغم تلاش‌های شبانه‌روزی که داشتند اما حتی در بین اطرافیان خود نیز مظلوم بود و از این اقدامات مطلع نبودند.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان زنجان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک اهر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۷۰۲۰۱۰۸۹ مورخه ۱۴۰۳/۰۱/۱۹ به کلاسه ۱۴۰۳۶۰۳۲۷۰۲۰۰۰۴۲۳ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک اهر تصرفات مالکانه بلاعارض متقاضی آقای / خانم عبدالله داودی فرزند اسمعیل بشماره شناسنامه ۱۰۷۲۵ صادره از اهر یک قطعه باغ به مساحت ۲۸۶۱/۰۱ متر مربع پلاک ۱۸۳۰ فرعی از ۱ واقع در اهر بخش سه زنجان خریداری از مالک رسمی (کلید مالکین مشاعی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۲/۲۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۳/۰۸
رئیس ثبت اسناد و املاک - سعید بهرامی
شناسه آگهی ۱۷۱۴۱۴۳
۶۱

آگهی فقدان سند مالکیت

سند مالکیت ششدانگ یکباب آپارتمان مسکونی به مساحت ۱۳۸/۰۸ متر مربع قطعه ۳ تفکیکی تحت پلاک ۱۹۶۶۳ فرعی از ۳۶ اصلی بخش ۵ قزوین ذیل ثبت الکترونیکی ۱۳۹۹۲۰۳۰۹۰۶۸۰۱۵۷۳۹ به شماره چاپی ۲۳۵۲۶۳/ب/۹۹ به نام مرتضی تقوایی صادر و تسلیم گردیده است. حال مالک با ارائه دو برگ فرم شهادت شهود به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۶۵۶۷۷۸۰۰۰۰۱۹۳ مورخ ۱۴۰۳/۳/۱ مدعی شده که سند مذکور به علت سهل انگاری مفقود گردیده است و با سند مذکور معامله ای نشده و ثبت دفتر املاک موید این ادعا می باشد تقاضای صدور سند مالکیت المثنی ملک مزبور را نموده علیهذا مراتب به استناد ماده ۱۲۰ آئین نامه اصلاحی قانونی ثبت اعلام می گردد تا هر کس به نحوی از هر انحاء نسبت به ملک مذکور حقی داشت و یا معاملاتی به نفع او شده و یا مدعی وجود سند نزد خود باشد از تاریخ انتشار این آگهی تا مدت ده روز ضمن مراجعه به این اداره اعتراض خود را با ارائه اصل سند مالکیت و سند و سند معامله تسلیم نماید و چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراض به این اداره نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و به متقاضی تسلیم خواهد کرد این آگهی در یک نوبت به شرح فوق منتشر خواهد شد.
صمد قدیم آبادی
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه ۲ قزوین
شناسه آگهی ۱۷۲۴۵۰۱
۱۱۳

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و ساختمانی فاقد سند رسمی

برابر آرای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۹۰۶۸۰۰۰۰۳۰ و ۱۴۰۳۶۰۳۰۹۰۶۸۰۰۰۰۳۱ پرونده های کلاسه ۱۴۰۳/۰۱/۰۵ مورخه ۱۴۰۳/۰۱/۰۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین تصرفات مالکانه بلاعارض متقاضی مالکیت آقایان: علی بیگدلی به شناسنامه شماره ۴۳۶۰۲۸۵۸۱ کد ملی ۴۳۶۰۲۸۵۸۱ صادره از خداینده فرزند اسفندیار در سه دانگ مشاع - رحیم بیگدلی به شناسنامه شماره ۴۳۶۰۲۵۰۵۶۸ کد ملی ۴۳۶۰۲۵۰۵۶۸ صادره از خداینده فرزند اسفندیار در سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۴۴/۱۸ متر مربع (پس از رعایت بر اصلاحی بمساحت ۱۴۳/۳۱ متر مربع) پلاک شماره ۵ اصلی واقع در قزوین بخش ۵ حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین خریداری مع الوساطه از رمضان ابراهیمی و ابراهیم عسگری و حجت

تاریخ انتشارنوبت اول: ۱۴۰۳/۰۲/۰۸ تاریخ انتشارنوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۳/۲۳
شناسه آگهی: ۱۷۲۱۳۵۴
صمد قدیم آبادی
رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه دو قزوین
۱۱۲

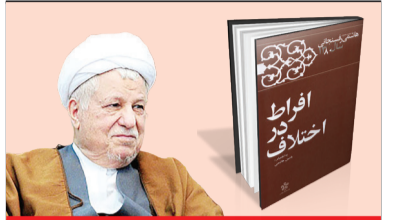
سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی • صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران • مدیرمسئول: سیدفاضل موسوی • سردبیر: اکبر منتجبی

زیرنظرشورای سیاستگذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطریانفر، محمد قوچانی، علی‌هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌راه، امیراقتناعی

مدیرتیرتی: رضا دولت‌زاده • عکس: رضا معطریان • ویراستار: سعیده آری‌ن‌فر • حروف‌چین: مجتبی دیگر • نشانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۶۲ • چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۶۸ • توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

ادامه تیتربک

کارنامه: خاطرات هاشمی ۱۳۸۰

افراط در اختلاف ۰۰۹

ادامه چهارشنبه ۸ فروردین

انمام جلسه سران کشورهای عرب در امان

خانواده آقای [عبدالله] عقبایی، [فرمانده اسبق ناحیه انتظامی تهران‌بزرگ] برای نجات ایشان از زندان استمداد کردند. معتقدند با اعمال نفوذ ستادکل [نیروهای مسلح] زندانی شده است. به آقای [اسحاق] جهانگیری، [وزیر صنایع و معادن] در مورد پرداخت حقوق آقای لبافی‌نژاد، [برادر شهید مرتضی لبافی‌نژاد] و به آقای دکتر [عبدالله] جاسبی، [رئیس دانشگاه آزاد اسلامی] در مورد مراعات حال دانشجویان انتقالی تذکر دادم. دکتر جاسبی درخصوص نامزد شدن برای انتخابات [ریاست جمهوری] مشورت کرد؛ به نتیجه‌ای نرسیدیم.

جلسه سران کشورهای عرب در امان امروز تمام شد. در قطعنامه پایانی در مورد فلسطین مواضع خوبی آمده؛ گرچه در مورد جزایر سه‌گانه به نایق از امارات حمایت کرده‌اند. آمریکا، پیشنهاده ۷ کشور غیرمتعهد به شورای امنیت سازمان ملل در مورد اعزام نیروهای ناظر صلح [به فلسطین] را وتو کرد و باعث خشم اعراب و جهان اسلام شد.

بعضی از مراکز پژوهش غربی در مورد بی‌شمر بودن سال‌گفت‌وگوی تمدن‌ها در آرامش جهان نظر داده‌اند؛ با توجه به بحران خاورمیانه و وضع عراق، کویت، هند، پاکستان، آذربایجان، ارمنستان، سومالی، سودان و کنگو و ... و نیز اختلافات جدی روسیه و آمریکا بر سر جنگ سنترگان و همکاری با ایران. مجلس اعیان انگلیس هم به دنبال مجلس عوام، لیست گروه‌های تروستی ازجمله منافقین [= سازمان مجاهدین خلق] را تصویب کرد و به رغم مخالفت بعضی نمایندگان، مصوبه اجرایی داد.

پنج‌شنبه ۹ فروردین

گزارشی از انهدام دو تیم از منافقان

به دفترم رفتم. [آقای علی یونسسی]، وزیر اطلاعات آمد. گزارشی از انهدام دو تیم از منافقان داد که برنامه ترور و تخریب داشته‌اند و گفت، وزارت [اطلاعات]، برنامه وسیعی برای سرکوب منافقان [= سازمان مجاهدین خلق] در داخل و عراق دارد و بازداشت ملی‌مذهبی‌ها کار درستی نبوده است؛ دادگاه انقلاب و سپاه اقدام کرده‌اند، گرچه گفته‌اند که آنها برنامه شروع ترور داشته‌اند اما معلوم نیست که درست باشد. از من خواست که برای ترغیب آقای [سیدمحمد] خاتمی جهت نامزدی در انتخابات [ریاست جمهوری] دخالت کنم و گفت، امروز عقلای دو جناح اعتراف دارند که شما می‌توانید به عنوان وزنه تعادل عمل کنید و هر دو جناح از اینکه نسبت به شما بد کرده‌اند، پشیمان‌اند.

گفتم در مورد آقای خاتمی، اگر ایشان تصمیم داشته باشد که توجه جدی نسبت به سازندگی و معاش مردم داشته باشد، آمدن‌شان خوب است وگرنه کشور دچار مشکل می‌شود. گفت، ما هم به ایشان توصیه کرده‌ایم که اولویت را مثل دولت شما به امور سازندگی بدهد.

امروز در رسانه‌ها، انتقاداتی به قطعنامه اجلاس سران عرب مطرح شده؛ از قبیل اینکه تصمیم قاطعی در مورد حمایت از انتفاضه و فشار بر اسرائیل و آمریکا نگرفته‌اند و در مسأله عراق هم خود عراقی‌ها از بی‌عملی اجلاس انتقاد کرده‌اند و ایران هم رسماً به بندی که به نفع امارات در مسأله جزایر بوده، اعتراض کرده است.

آژیر قرمز

با این حال احمدی‌نژاد را با دوره پرچالشی که رئیس‌جمهور بود به یاد می‌آوریم که دوران بسیار سختی در سیاست خارجی بود و تحریم‌های بسیاری به ایران تحمیل شد.

سخت‌تر از بازگشت به دوره احمدی‌نژاد، این است که تصور کنیم سعید جلیلی، رئیس‌جمهور این کشور می‌شود. او می‌تواند ادامه وضع موجود و حتی سخت‌تر از آنچه در جریان باشد. چنانکه در دوران این دو نفر، احمدی‌نژاد و جلیلی، ایران دچار بیشترین تحریم‌ها شد و مردم بیشترین فشارها را متحمل شدند. سعید جلیلی حتی مدافع ریاست‌جمهوری سیدابراهیم رئیسی شد و سال ۱۴۰۰ برای حمایت از او کنار رفت. حاصل کار دولت رئیسی چندان مورد تأیید اقتصاددانان نبود و انتقادات مختلفی در حوزه اقتصادی به دولت گرفته شد. در سیاست خارجی نیز سعید جلیلی از مخالفان جدی برجسام بود و نهایتاً نیز همفکران او در مجلس یازدهم، قانونی به نام دفاع از برجسام اما به ضرر برجسام وضع کردند که نهایتاً راه را بر هر گونه احیای آن بستند. در واقع آنها که تحریم‌ها را به سود ملت ایران ارزیابی می‌کردند، بیشترین فشار اقتصادی را به واسطه تحریم‌ها بر مردم گذاشتند تا اقتصاد به مرز نابودی برسد و کشور دچار مشکلات سیاسی، امنیتی و اقتصادی شود. اما سعید جلیلی و محمود احمدی‌نژاد دو کاندیدای این انتخابات نیستند که اردوگاه اصولگرایی آنها را روانه بازار مکاره انتخابات کرده است. چهار نامزد دیگر نیز در راه هستند و نام‌هایشان این روزها مطرح شده است.

علیرضا زاکانی، شهردار فعلی تهران که انتقادات از او به شورای شهر تهران نیز کشیده شده است، سومین نامزدی است که نامش این روزها مطرح است. واقعاً یک لحظه تصور کنید در غیاب مردم و عدم مشارکت آنها، او رئیس‌جمهور ایران شده است. چه حالی خواهید داشت؟ با این حال زاکانی ظاهراً یکی از مدعیان این دوره انتخابات ریاست‌جمهوری است.

کسی که به مخالف خود گفته بود هر وقت می‌خواهی حرف بزنی «گلویت» را [بمال] حالا میل آن دارد از شهرداری تهران به ریاست‌جمهوری ایران برسد. آرزویی که برخی از شهرداران دیگر نیز داشتند اما ناکام ماندند. کرباسچی نیز می‌خواست از شهرداری به ریاست‌جمهوری برسد اما آنچنان پرونده‌های سنگینی علیه او تدارک دیدند که با محکومیت این راه سد شود. محمدعلی نجفی نیز دیگر شهرداری بود که به نظر می‌رسید جایگاه ریاست‌جمهوری در خور اوست اما عاقبتی که یافت همه چیز را بر باد داد و در این میان قالیباف نیز همچون اسلاف خود این آرزو را داشت اما چنین نشد. او اگرچه عاقبت کرباسچی را نداشت اما کامیاب انتخابات نیز نشد و مجبور شد از شهرداری به مجلس برود. اکنون زاکانی این راه را می‌خواهد بیازماید. آیا موفق می‌شود؟ زاکانی نیز از مسببان وضع موجود است. او دو دوره تلاش کرد که نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری شود. سال ۹۶ ردصلاحیت شد و سال ۱۴۰۰ تأیید شد. نامزد مورد حمایت اصولگرایان بود اما در ۲۶ خرداد ۱۴۰۰ در فاصله دو روز مانده به انتخابات در نامه‌ای از ادامه حضور در رقابت‌های انتخاباتی ۱۴۰۰ به نفع سیدابراهیم رئیسی انصراف داد و بعد شهردار تهران شد.

دیگر کاندیدای محتمل اصولگرایان سیدپرویز فتاح است. چهره معتدلی که در میان اصولگرایان هست اما از آنها نیست. دو سه باری که سراغ او رفتند ازجمله سال ۱۴۰۰ گفت من حکم رهبری را با هیچ حکم دیگری عوض نمی‌کنم. با این حال در میان اصولگرایان، تنها چهره کارآمد آنها که می‌تواند مطمئن باشند که کار می‌کند و اهل حاشیه نیست و ممکن است شرایط را با تغییر دهد، پرویز فتاح است. اما آیا فتاح می‌آید؟ محتمل است. چه آنکه خبرگزاری تسنیم که نزدیک به هسته سخت اصولگرایان و قدرت است نیز خبر داده بود، آمدن فتاح تقریباً قطعی است. با این حال خود او هنوز سخنی در رد یا تأیید این گزاره بیان نکرده است. اما محتمل است که تحت فشار اصولگرایان معتدل و عقلای این قوم کاندیدا شود. زیرا همچون قالیباف عملگراست اما مانند قالیباف حواشی ندارد. دو حکم رهبری دارد که هر کسی این احکام را ندارد. خانواده پرحاشیه‌ای نداشته و اساساً از حاشیه دور بوده. تنها اتفاقی که برایش رخ داد زمانی بود که وقتی رئیس بنیاد مستضعفان بود، در یک مصاحبه تلویزیونی درخصوص بازپس‌گیری مستغلات تحت تملک، افراد و نهادهایی خاصی چون دفتر محمود احمدی‌نژاد، مرکز مطالعات و تحقیقات زنان (معصومه ابتکار و شهیندخت مولادوردی)، کاخ مرمر (مجمع تشخیص مصلحت نظام)، املاک مدرسه فرهنگی (غلامعلی حداد‌عادل) همچنین املاک و مستغلات در اختیار بنیاد باران، مجلس شورای اسلامی و زیرمجموعه‌های نیروهای مسلح (همچون نیروی دریایی ارتش و نیروی دریایی سپاه)

را زیر سوال برد. در مقابل، دفتر محمود احمدی‌نژاد، روابط عمومی تشخیص مصلحت، غلامعلی حداد‌عادل، معصومه ابتکار و شهیندخت مولادوردی، روابط عمومی پادگان دوکوهه نیروی دریایی ارتش و نیروی دریایی سپاه در برابر اظهارات فتاح موضع‌گیری کردند. به دنبال آن نیز فتاح اظهار کرد که این تصرفات شخصی نبوده و به علت نحوه بیان ناقص اطلاعات خود از همه آنها عذرخواهی کرد. از همان موقع نیز دوباره در سایه رفت و دیگر چندان سخنی نگفت. به نظر می‌رسد که در بدنه اصولگرایان نیز نیروهای بسیاری از او حمایت می‌کنند.

نفر دیگر که به نظر می‌رسد سودای ریاست‌جمهوری دارد مهرداد بذریاش، جوان جویای نام و بلندپرواز این جناح است که پله‌های ترقی را به سرعت پیمود و خود را تا اینجای کار به وزارت رسانده است. مخالفانش درخصوص او مطالب بسیاری نوشته‌اند. از اتهام سرقت در رساله دکتری تا اتهام جعل سابقه کار. تا جایی که وقتی وی نامزد ریاست دیوان محاسبات شد برخی همچون احمد توکلی، نماینده پیشین مجلس با او مخالفت کردند و در نامه‌ای به محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس قبل خواستار تجدیدنظر در معرفی او برای این پست شد. او در نامه خود به عدم وجود «سابقه کافی و تحصیلات مرتبط» بذریاش برای ریاست دیوان محاسبات اشاره کرده و گفته بود: «تبصره ماده ۵۱ قانون آیین‌نامه داخلی مجلس می‌گوید که داوطلب باید حداقل ۲۰ سال سابقه کار داشته باشد. درحالی که سابقه کار نامبرده به ۱۷ سال هم نمی‌رسد». او انتقاد کرده بود که بذریاش دوران فعالیتش در سازمان بسیج دانشجویی را نیز به عنوان سابقه کار خود محسوب کرده است که طبق قانون جزو اشتغال محسوب نمی‌شود.

با این حال قالیباف توجهی به آن انتقاد نکرد و بذریاش ریاست دیوان را عهده‌دار شد و از آنجا نیز به وزارت شهرسازی و مسکن در دولت رئیسی رفت و اکنون به نظر می‌رسد، بی‌میل نیست که شانس خود را برای ریاست‌جمهوری نیز امتحان کند. اما آیا رای دارد؟ اساساً او در شرایطی که مشارکت پایین باشد و از حد نصاب هم پایین‌تر بیاید ممکن است این شانس را داشته باشد. زیرا جامعه او را چندان که باید نمی‌شناسد و بعید است به او اطمینان کند و کلید کاخ ریاست‌جمهوری را به او بسپارد. این وضعیت حتی درخصوص سران اصولگرایی نیز جاری است. به نظر می‌رسد آنها کاندیداهای جدی‌تری دارند که نوبت به بذریاش جوان نمی‌رسد. نباید فراموش کرد که بذریاش بخشی از بدنه فعلی دولت را نمایندگی می‌کند و از این زاویه دولتی‌ها ممکن است حامی او باشند.

جدیدترین گزینه‌ای که دیروز نام او مطرح شد، صادق محصولی است. صادق محصولی، وزیر کشور دولت احمدی‌نژاد بود و اکنون دبیرکل جبهه پایداری است. این خبر را دیروز تسنیم منتشر کرد و قید شنیده شده بر آن زد. فعلاً به نظر می‌رسد که تا اینجای کار حضور او نه حتی جدی نیست بلکه بیشتر به شوخی شبیه است. وزیر کشور دولت احمدی‌نژاد، اتفاقات سال ۸۸ را در کارنامه خود دارد. حواشی بسیاری درباره او مطرح است و کلاً او آدمی نیست که بخواهد خود را از سایه بیرون بکشد و در معرض عموم قرار دهد. مردی خاکستری است که در سایه بازی‌های سیاسی خود را انجام می‌دهد. اما در ایران هر چیزی محتمل است و نمی‌توان به قطعیت گفت که او کاندیدا نمی‌شود. اما اگر کاندیدا شود، رای دارد؟ یا اینکه دبیرکل جبهه پایداری است اما بعید است، رای قابل توجهی داشته باشد.

نکته پایانی آنکه وضعیت چندان خوشایند نیست. هر یک از این افراد مسببان وضع موجود هستند. اگر مردم در انتخابات شرکت نکنند و مشارکت مانند دو دوره قبل باشد، بعید نیست که یکی از این ۷ نفر رئیس‌جمهور شود و همین رویه‌ای که تا امروز حاکم بود، ادامه یابد.